

Črniški:

Dragi Marijini otroci!

Za ta mesec pojdemo na Francosko po zaščitnico. Sveta Germana (1579—1601) naj nam pomaga s svojim lepim zgledom in s svojo priprošnjo, da v februarju lepo napredujemo na poti proti svetim nebesom.

Živela je Germana v vasi Pibrak blizu mesta Tuluz. Njen oče Lovrenc Kuzen je bil bogaboječ, reven bajtar. Imel je malo hišico v vasi, v starem, napol podrtem hlevu nekaj ovac, majhen vrt, njivo in nekaj sadnega drevja. Mati Marija je bila zgledno pobožna žena. Trdno delo je preživljalo to družino.

Germana je bila že od rojstva bolehna; mislili so, da ne bo dolgo živela. Pa mati je zelo skrbela zanjo. Bolj pa kakor za njeno telo je skrbela za njeno dušo. Že v nežni mladosti ji je govorila o Bogu in jo učila raznih molitvic. Posebno ji je vcepila ljubezen do Matere božje in do angela varuha. Mala Germana je z največjim veseljem poslušala mamino pripovedovanje o Jezuščku, o njegovem življenju in trpljenju. Večkrat je mater prosila, naj ji še kaj pové o gospodu Zveličarju. Kmalu je znala Germana precej molitvic. Ko je mama pripravljala po hiši, je Germana poklekovala pred Marijino podobo in molila sveti rožni venec in druge molitvice. Kako lepo je sklepala svoje ročice k molitvi, kako pobožno gledala na sveto podobo! Njeno srce se je topilo v pobožnosti, in solze so zalivale njena lica. S starostjo je pa še vedno bolj rastla njena pobožnost.

Pogreškov, ki so jih imeli drugi otroci, niso opazili na Germani. Ni bila trmasta, nepotrpežljiva, ne sladko-

snedá, ne hinavska, ne lažniva. Starše je ubogala ob prvi besedi. Lenobe ni nikoli pasla. Ali je pomagala mami pri delu ali pa je stregla očetu, ko je prišel od dela domov. Posebno je bila Germana vesela, kadar je smela z materjo v cerkev. Tam je bila šele prav pobožna in spoštljivo zbrana. Vsem je bila v zgled. Posebno jo je vleklo k daritvi svete maše. Jezus v najsvetejšem zakramentu je bil njeno veselje in hrepenenje. Med lahkim delom in pobožnimi vajami je preživela Germana ob strani svoje dobre matere svoja otročja leta.

Do revežev je imela zelo usmiljeno srce. Delila je ž njimi svojo borno hrano. Mamo je večkrat prosila kakega daru za nje. Lepo se je pogovarjala ž njimi, opominjala jih k zaupanju do Boga. Pri vsem tem pa je bila sama revna in je trpela pomanjkanje pri svoji bolehnosti. Po životu so se ji večkrat naredili tvori in rane. Zaradi dolgih bolezní je morala mnogo ležati v postelji. Vdano je trpela. Trpljenje ji je pa prineslo obilo milosti. Nikoli ni bila ničemurna, tudi ni hrepenela po posvetnem razveseljevanju.

S sedmim letom je postala nekoliko bolj zdrava. Zrastla je tudi. Zdaj je lahko večkrat obiskala cerkev. Začela je hoditi h krščanskemu nauku. To jo je posebno veselilo. V šolo ni hodila, ker je tam ni bilo. Pri krščanskem nauku je bila pa zelo pazljiva. Na vprašanja je tako odgovarjala, da se ji je gospod župnik čudil. Sklenili so, da pojde z drugimi, bolj odrastlimi otroki k prvemu svetemu obhajilu. Pa ji je zbolela mama, morala ji je streči, in tako se je njeno prvo sveto obhajilo odneslo. Mama ni ozdravela več, marveč umrla. Huda poskušnja je prišla zdaj nad malo Germano. Oče je moral po delu. Ker ni zmogla Germana vsega domačega dela, je vzel oče neko staro deklo v hišo. Ta je grdo ravnala z otrokom. Navsezadnje ji je zbolel še oče. Dekle ni mogel več plačevati, zato je odšla. Germana je morala zdaj sama streči očetu in prositi okoli ubogajme. Ko je oče ozdravel, je uvidel, da rabi v hiši gospodinje in se je iznova poročil. Huda mačeha je ravnala potem še grše z ubogo Germano. Zmerjala jo je in tolkla. Trda dela ji je nalagala. Germana je morala pozimi in poleti, v vsakem vremenu, goniti na pašo. Kos kruha, ki ga je dobila zjutraj, je bila

vsa njena hrana. Bolna Germana ni smela zvečer v hišo spat, marveč v hlev k ovcam. Tudi mačehini otroci in drugi ljudje so slabo ravnali z njo. Ona je pa iskala pomoči pri Bogu, v molitvi. Na paši je molila pobožno. Ko je zazvonilo k sveti maši, je vteknila pastirsko palico v zemljo in ukazala ovcam, naj ostanejo skupaj. Sama pa je pohitela k maši, in ovce so ubogale.

Vaški otroci, ki so prej Germano dražili, so jo začeli vedno bolj spoštovati. Radi so hodili k nji. Molili so ž njo ali pa jo poslušali, ko jim je pripovedovala o božjih rečeh. Starši so opazili, da se otroci boljšajo. Zato so spoštovali Germano. Mačeha jo je pa še vedno črtila. Ker je dajala Germana od svojega kosa kruha neki bolni starki, je mislila mačeha, da ji krade. Nekoč jo hoče zalotiti na tatvini in jo osramotiti. Bog pa poseže vmes in napravi čudež. Germanina čast je bila rešena. Še drugi čudeži so se potem zgodili po njeni priprošnji. Potem je pa vse — celo mačeha, ki se je bila poboljšala — častilo Germano. Bog je pa sklenil, da jo v njenem 22. letu pokliče k sebi. Umrta je 1. junija l. 1601.

Marijini otroci! Germana je morala na svetu veliko trpeti. Kje je pa dobila moč za to? Pri Bogu, v cerkvi pri Jezusu, pri sveti maši. Ljudje so videli, kako ji je Bog čudežno pomagal. Med gozdom, kjer je pasla ovce, in med cerkvijo je tekkel potok. Ob času nalivov je narastel, da ga ni bilo mogoče prebresti. Nekajkrat so pa ljudje opazili, kako je Germana, ko je prišla do narastlega potoka — mostu ni bilo — naredila sveti križ in potem suhih nog prišla črez vodo.

Pravila Marijinih vrtcev nam zelo priporočajo sveto mašo. Svetujejo nam: Če imaš čas in priložnost, pojdi tudi v delavnico k sveti maši. Sveti Stanislav, sveti Alojzij in drugi svetniki so z veseljem hodili k več svetim mašam na dan. Kaj pa vi? — Sveta maša je Jezusov dar. Zapustil nam ga je, preden je šel v smrt. On želi, da ta dar visoko cenimo, ker je spomin njegove velike ljubezni do nas. Na svetem križu nas je odrešil in nam zaslužil milosti. Pri sveti maši se nam te milosti podeljujejo. V katekizmu imate zapisane lepe besede o sveti maši. Vredne so, da vam jih tukaj ponovimo, in da se jih na pamet naučite: »Sveta maša je solnce

vseh duhovnih opravil, središče krščanske vere, duša pobožnosti, neizrekljiva skrivnost, ki obsega brezno božje ljubezni.« (Sv. Frančišek Sal.) — Skrbite torej, ljubi otroci, da ne zamudite nobene priložnosti, da ste pri sveti maši. Če se vam toži zjutraj vstati, premagajte se in pomislite, koliko je Jezusa stala svetā maša. Skrbite, da ste pobožni pri nji! Glejte na potek svete maše, na njene glavne dele. Rožni venec ali molitvenik vam bosta pomagala, da ne boste raztreseni. Dečki, ki strežete pri sveti maši, zavedajte se, da zastopate pred oltarjem druge vernike. Zato pa bodite drugim res v zgled. Ne ozirajte se okrog! Izgovarjajte lepo svete besede. — Pri vsaki sveti maši si lahko izprosimo veliko milosti. Molite pri sveti maši tudi za druge. Tudi name ne pozabite!

Z ljubim Sinom vas blagoslovi — devica Marija!

DOPIS.

Sprejem v Marijin vrtec.

Peti oktober smo otroci obhajali najlepše, ker smo bili sprejeti v Marijin vrtec in med Mlade junake. Mladi junaki so tisti, ki ne pijejo alkoholnih pijač. Takrat je bila rožnovenska nedelja. Ob devetih smo se zbrali v šoli ter smo šli s procesijo v cerkev. Tam so imeli gospod katehet govor o Marijinem vrtcu. Med sveto mašo smo prejeli vsi sveto obhajilo, nazadnje pa smo dobili svetinjice. Kdor hoče biti v Marijinem vrtcu, mora ljubiti Marijo, ker ona ljubi tudi nas. Mi otroci moramo biti kakor rožice v Marijinem vrtu. Potem nas bo tudi Jezus ljubil.

Kokl Frančiška, učenka 5. razreda v Mali Nedelji.

Uganke.

Štiri hodijo po steklenem mostu, pa ga ne utarejo.
Kdo so? (Muh.)

Za kaj cerkovnik sveče prižge? (Za steno.)

Poleti oblečen, pozimi gol. Kdo je to? (God.)